

ספר בדיחות, לשיר את שיריהם, שהם כולם שירים לכבוד גבורי קרב שלחמו על חרותם נגד כובשים רבים. אולם בהיותם מנותקים (פחות או יותר) מאחייהם בגבול דרוזי בהרי החחרן, שוב אין להם למי לספר ולשיר. הם הרגישו מאד בחסרון זה. החודש הח' ליט אחד מהם, כמאל מנצור, בן שייך הכפר

עליון לא"י, מזכיר הממלכה הבריטית לענייני מושבות, מלך בריטניה הגדולה, יושב ראש מועצת חבר-הלאומים. בחודש שעבר עוררה את חמתו חותמת דואר שהוטבעה על מעטפות שהוצאו בכפר ויתקין לרגל "פתיחת מסילות החוף". הח' תמת הכילה משפט על טהרת הלע"ז:

(העולם הזה 816), פנה אל העובדים, הסביר להם את חומרת צעדם והטיף להם מוסר. הפנייה היתה יכולה להסתיים בשקט, לולא נקט פרלמן בצעד שהרגיז את העובדים: הוא דרש, לכשתוכרו שבייתה, למסור לו רשימה בה יצויינו העובדים שהצביעו בעד השביתה ואלה שהצביעו נגדה. מטרתו של פרלמן בדרישה זו היתה שקופה למדי, זכתה לתגובה חריפה.

הכסף את מפא"י שהיא עשויה לזכות ב"רושה גדולה מן הנהגה המפא"ית, יכול המשבר הממשלתי הבא לגרום לבחירות חדשות.

מנגנון שני הסימנים הראשונים

35 אלף עובדי המדינה מקבלים זה ששה חודשים את משכורתם החדשה, הקטנה למדי, באיחור של שבועיים עד שלשה שבועות. עד כה כמעט ולא מחו על שיטת תשלום זו של האוצר. סיבת השתיקה: איגוד עובדי המדינה, המיצג את האינטרסים של העובדים כלפי הממשלה, מורכב ברובו מאנשי מפא"י. ואנשי מפא"י באיגוד לא היו מעוניינים לג' רום צרות לאנשי מפא"י באוצר.

אולם בשבוע שעבר הופיעו שני הסימנים הראשונים להתמרדות עובדי המדינה: ה' סימן הראשון בא מהגוף החוק ביותר של עובדים ממשלתיים — 6000 עובדי הדואר. אלה קיבלו עד לפני חודשיים את משכורתם בזמן, כיוון שלמשרד הדואר הכנסות משלו והמשכורות שולמו במישרין מהכנסות אלה. לפני חודשיים, כשהוחמר המחסור במוזמנים בקופת האוצר, ניתנה הוראה לדואר להע' ב"ר את הכנסותיו לקופת האוצר, שהודיע כי יסדיר את תשלום משכורות עובדי הדואר יחד עם שאר הפקידים "ללא הפליה" — כלומר באיחור שווה.

ללא ויכוחים מיותרים ניצלו עובדי הדואר את העובדה שבין סניפי הדואר קיימים קשרים מצויינים, אלה חטיבים ואלה פועלים, הכריזו על שביתה אוהרה למשך שתיים. שר ה' דנא, איש הפועל המזרחי, ד"ר יוסף בורג, היה מופתע מאד: "העובדים אף לא הזהירו אותי על כונתם לשבות". איים חבר ועד העובדים בתשובה: "אם העניינים לא יס' תדור, נשבות ממש!"

אין כסף, אין שידור. אותו שבוע הושמעה בשידור החדשות של קול-ישראל ידיעה חסרת-חשיבות לכאורה: "לרגל אחר בתשלום משכורות העובדים קובי רדיו אתו' גה את השידור לשלוש שעות". היתה זו ידיעה רומזת לעובדי קול-ישראל. אלה נתי' כנסו לאספות כלליות בירושלים ובתל-אביב, ייפו את כוחם של ועדי העובדים שלהם ל' הודיע שאם תוך שלושה שבועות לא ייעשו סיוורים מספיקים להבטחת תשלום המשכור

המסיבה הדרוזית-היהודית בירושלים. אחרי הדבקה. פרצוף מבהול

עספיה אשר בהרי הכרמל, לתקן את המצב. **דמשק זורשה.** כשנפגש עם יצחק גולן, איש קול-ישראל ובעלה של אשת קול-ישראל, התגבש הרעיון: גולן יזמין אליו צעירים יהודיים, מנצור יביא צעירים מכפרו, השניים ייפגשו במסיבה חסרת-תירוץ בביתו של גולן בירושלים. כמה ימים לפני המאורע נפוצה השמועה על דבר המסיבה בחוגים רבים בארץ. ב"ר וירושלים, תל-אביב, אפילו בחיפה, הירהרו צעירים כיצד יצליחו להיות מוזמנים. אולם בערב עצמו לא נכחו יותר אנשים מאשר יכלו החדרים הצרים להכיל: כתיסר יהודים, כולל יהודיות, וכתיסר דרוזים, ללא דור' זיות.

"Bonds help build Israel railways" כתב עורך דין עמיקם, במכתבו לשר הדואר של מדינת ישראל: זהו קיפוח זכות רש' מיותר של הלשון העברית בדואר ישראל.

שלושה שבועות לאחר מכן קיבל עורך הדין-תשובה קצרה וחוחכת מד"ר יוסף בורג, שר הדואר: החותמת שמדובר בה נקבעה על יסוד בקשה מיוחדת של מפעל מלוה ה' עצמאות. הוסיף שר הדואר שנעלב מסגנון מכתבו של עמיקם: "אני חונקתי בהערכה לאות העברית ולא באתי לארץ כדי לשכוח זאת. דואר ישראל יעמוד על משמרת שפת ישראל".

בולים על השמר הכבוד

כשקיבל, לפני כמה שבועות, עורך הדין החיפאי ישראל עמיקם, חובר הבולים הנל' הב והלווחם הוטיק למען הלשון העברית, מעטפה מבויללת בשני בולים חששים-מיר' חיים של דואר האומות המאוחדות (ראה תמונה) קפץ מכסאו כנושר נחש. החותמת שהכילה את הכתובת (באנגלית) "הגנה על פליטים" הראתה קבוצת ילדים ערביים יח' פים בלבוש קרוע ובלוא. לעורך הדין עמ' קם היה ברור כי כונת התמונה היתה לעור' רר רחמנות וצער בלב המסתכלים בה, כתו' צאה מכך משטמה כלפי אלה אשר הביאו את הילדים למצב זה. וכיוון שפליטים ער' ביים קיימים רק מארץ ישראל הרי שמעטפה זו מהווה תעמולה נגד מדינת ישראל.

מבלי להסס אף רגע, הכתיב עורך הדין רב המרץ למוכירתו מכתב האשמה ארוך וצפוף שורות, בעברית, לפי הכתובת: ה' מזכיר הכללי של האומות המאוחדות, ניו' יורק, ארצות הברית.

במכתבו השתדל עמיקם להוכיח מהי מ' דת איה הצדקה שבכונתה של החותמת, ה' צה ביסודיות על בעית הפליטים הערביים אשר עזבו, לדבריו, את שטחי מחייתם מ' צונם הטוב, ללא כל כפיה או לחץ פיסט. בסיום המכתב דרש עמיקם ממזכיר ה' או"ם לאחוז באמצעים ולהפסיק את הפצתה של המעטפה ש.א.ינה מוסיפה כבוד לאר' גון האומות המאוחדות.

כעבור שלושה שבועות קבל עורך הדין עמיקם מכתב תשובה ממנהל הדואר של ה' אומות המאוחדות. המכתב כלל התנצלות שהסבירה כי אין דואר האו"ם אחראי לייצור מעטפות אלו, היות ויצרניה הגם סוחרו ב' לים הנוהגים למכור מעטפות המציינות ה' צאת סריה חדשה של בולים ביום הראשון

הפליטים הערביים במעטפת או"ם לפני התנצלות, נשיכת נחש

ההופעתה. מנהל דואר או"ם הביע את צערו על התגובה השלילית שגרמה המעטפה ב' ישראל, הבטיח לתקן את המעטפת, להודיע ליצרן המעטפה על התגובה. **תשובה חותכת.** לא היתה זו פעם יחידה לעורך דין עמיקם להתנער כך מכסאו על מנת לשגר מכתב תלונה על נושא ב' לאי-לאומי כאחד. בעברו העשיר זכה לחלי' פת מכתבים בעניינים דומים, עם המנהל ה' כללי של דואר ממשלת המנדט, הנציב ה'

רות בזמן, ישיבתו את השידור משך שעה אחת באחד הימים של השבוע. השעה שנק' בעה לשביתה אפשרית: 8-9 בערב, שעת שידור החדשות, והשעה רבת-המאזינים ב' יותר בין שעות השידור.

אם כי פניית העובדים היתה אל איגוד עובדי המדינה, החליט ראש שרותי המודיעין מויש פילמן להתערב במצב. פרלמן, שיצא בינתיים לחופשה ממושכת, כנראה כשלב ראשון בביצוע דרישת אנשי מפא"י לסילוקו

הם זכו למסיבה שהיתה, אולי, המסיבה הראשונה בארץ בה התמוגו שני הלאומים ושתי התרבויות כמעט לחלוטין. הורות וד' בקות, בדיחות מדמשק ומורשה, הצטלבו. בשעות המוקדמות של הבוקר חזרו הד' רוזים בקבוצה אל אכסניתם. בדרך נתקלו בפרצוף מבהול. כעבור דקות מעטות הקיפו שוטרים מזויינים את לובשי הכפיות דוברי הערבית, ציוו עליהם להרים את ידיהם, לש' שוכנעו שאין אלה מסתננים, לקחום בכור' ניותיהם הביתה.

חלב על שפת הים

בתחילת יולי הכריז המפקח על המזונות אבינועם הלוי: אנו נאלצים להוסיף שוב אבקת חלב לחלב הטרי בשיעור של 10 אחוז. הסיבה: בתנובת הרפת החלה לרדה עונתית, ואין די חלב בשביל כל האוכלוסיה. יומיים אחרי הכרזה זאת, הופיע אצל תתי' שר משרד המסחר והתעשייה זלמן סוואייב ניצניו מגדלי הבקר שליד התאחדות האכרים והצהירו: אנו שופכים בכל יום אלפי ליטר רים חלב לבורות הביוב מכיוון שאין לנו אפשרות לשוקם.

הסבירו ניצניו הרפתות הפרטיות: את מחלקי החלב שלנו סיפחה תנובה לעצמה. מאתנו נמנעה אפשרות טכנית למכור חלב. על-ידי העברת הצרכים, שהיו קשורים למ' חלקי החלב שלנו למחלקי תנובה נוצר ב' מוסד ההסתדרותי מחסור ולכן חודשה בלחץ תנובה הוספת האבקה לחלב הטרי. איימו הרפתנים הפרטיים: אם העניין לא יסודר תוך ימים ספורים, יופיעו עם מיכלי החלב שלהם בככר מוגרבי, תל-אביב, ויציפו בחלב הטרי את כל שפת-הים.

מיעוטים עם מי לשמוח

הדרוזים הם העם השמח ביותר במרחב. בשעה שהיהודים הוצעו בשדות הערבים היו שקועים בעצבות בבית-הקהוה, אהבו הד' הוים בכפריהם לעלוז ולשמוח. נטייתם זו לא אבדה — עד כה — גם במדינת-ישראל. צעירי הדרוזים אוהבים ל'

• בפיה הימנית למטה, כמאל מנצור.